

NORVEŠKA

07.06.2012 – 29.06.2012: 23 dni

Prvotni načrt je bil po poti preko Berlina s postankom 2 do 3 dni in nadaljevanjem od Sassnitza do Trelleborga na Švedskem s trajektom, ki pluje 4 h. To naj bi bila najbolj ekonomična pot in najcenejši trajekt. Pot bi nadaljevali preko Osla s postankom 2 dni in nadaljevali preko Drammena, Heddala in Arendala do Kristiansanda. Za ta odsek bi potreboval ca 2.500 km in 11 dni potovanja.

Teden dni pred odhodom me je nek nov potopis ponovno priklenil pred računalnik. Opisal je pot preko Danske direktno do Kristiansanda s trajektom gliserjem, ki precej daljšo pot prepluje v 2h 15. Cena pa je bila namesto 150 evrov le za 10 evrov dražja. S tem bi prihranili 650 km in 2-3 dni potovanja. Bili bi ob ogled cerkvice v Heddal, Oslo bi si ogledali pri povratku, Berlin pa v naslednjem potovanju po Nemčiji. Tako je padla odločitev za drugo varianto. Z rezervacijo trajekta nisem imel težav, čeprav sem ga rezerviral šele 5 dni pred potovanjem.

1.dan

Ljubljana – Dettelbach

Do trajekta je bilo po planu 1.750 km, kar sem razdelil na 3 dni – 2 x po 700 in 350 za tretji dan. Za prvo prenočevanje sem iskal PZA oddaljen približno 650 km, po možnosti v kakšnem lepem kraju in kjer se »kaj dogaja«. Izbral sem Dettelbach, majno staro mestoce z obzidjem, od glavne poti oddaljen le 8 km, z lepim PZA ob reki Main, po kateri plujejo potniške ladje in je blizu Wurtzburga, izhodišča za Nemško romantično cesto. Predvsem pa je na ta dan ponujal vinski praznik....

Na pot sva krenila ob 6 uri zjutraj in po A8 do Munchna in nadalje po A9 mino Nurnberga ob 14 uri prispela v Dettelbach. Ob reki blizu bencinske pumpe Aral leži na travniku lep PZA, cena je 5 eur za 24 ur, elektrika je še 50 centov za 12 ur preko avtomata. Voda in odtoki so, stranišč in kopalnice ni. Po namestitvi in kosilu sva se podala na ogled mesta in prireditve. Mesto je izredno lepo, s tipičnimi hišami, trgi, obzidjem in cerkvijo na vrhu hriba. Po ogledu sva našla svoje mesto v vrvežu obiskovalcev v bližini odra, kjer sta se izmenjevali dve godbi na pihala s pevci in šovov. Ponudba hrane in pijače je bila pestra, celo mesto pa je dihala s festivalom vina. Veselega vzdušja in skupnega prepevanja ni prekinil niti dež, ki se je prikradel nekaj po 8 uri, veseljačenje se je nadaljevalo za naju do 22 ure, ko sva se vmila na počivališče k počitku in pripravam na nadaljevanje poti.

Prevoženih 684 km, čiste vožnje 7,08 ur, povprečje 95 km/h.

PZA Dettelbach: N 49° 48' 02" / E 10° 09' 03";

2. dan Dettelbach – Flensburg

Zjutraj sem nameraval dotankati gorivo po ugodni ceni, vendar me je čakalo neljubo presenečenje. Jutranja cena je bila precej višja od večerne in tako sem dotankal le manjšo količino. Ta vzorec me je spremljal celo pot. Torej - rezervoar je potrebno napolniti zvečer, po možnosti v manjših krajih in na avtomatskih pumpah, ki so v okviru nakupovalnih središč. Za veselo popotnico sva navzlic opozorilom Garmina še malo zašla po A3 namesto, da bi šla na A7. Tako sva se vračala v jutranji konici, turistično preko Wurtzburga, kar nama vzelo kar dobro uro. Ob 9,20 sva se ustavila za zajtrk na postajališču pri Kasslu in nadaljevala preko Hamburga proti Danski. Preko Hamburga sva naletela na manjše in večje zastoje. Ob 16 uri sva prispela v Flensburg na nemško-danski meji. Po tankanju goriva in krajšem obvozu sva se ustavila na priporočenem parkirišču in se na kolesih odpravila na ogled mesta. Po povratku sva se preparkirala na malo oddaljenejši PZA, makadamsko parkirišče ob kanalu, brez oskrbe. Pred nama je bilo že parkiranih ca 10 camperjev. Po večerji sva si na TV ogledala tekmo svetovnega nogometnega prvenstva med Rusijo in Češko.

Prevoženih (z obvozi) 765 km, čiste vožnje 8,30 ur, povprečje padlo na 92 km/h.
PZA Flensburg: N 54° 47' 39,7" / E 09° 26' 19,1"; brezplačno

3. dan Flensburg – Hirtshals

Malo čez 8 uro odhod in prehod nemško-danske meje. V Aalborgu sva bila ob 13 uri in si ogledala stari del mesta. Žal je malo deževalo in sva si ogledala le ožji center. V Hirtshals na terminal za trajekt sva prispela ob 15 uri, pred tem sva opravila še zadnji nakup goriva in si na parkingu pred terminalom pripravila kosilo. Na trajekt smo se vkrcali ob 17,15, odhod je bil točno ob 18 uri. Plovba je bila težka. Bili so veliki valovi, ljudje so imeli težave s hojo po salonu. V Duty freeju naju je nosilo med policami, med žvenketajočimi steklenicami sva izbrala dansko vodko. V Kristjansandu smo se izkrcali ob 20,30. Pričela sva iskati mesto za prenočevanje, vendar nisva našla nič primernega. Ostali camperji so odbrzeli ven iz mesta, kar sva naredila tudi sama. Čez 50 km vožnje v dežju sva prišla do mesta Mandal, našla parkirni prostor na platoju pred šolo, kjer je že stal en nemški camper, obnovila plan za jutri in odšla spat.

Prevoženih 431 km, skupaj 1.830 km
P Mandal: N 58° 01' 36.1" / E 07° 26' 37.9"

4. dan Mandal – Preikestolen

Tudi zjutraj je še deževalo. Nadaljevala sva pot proti Stavangerju po E 39. Po 30 km pri Lyngdalu sva zavila z glavne ceste na c. 43 proti Lista Fyr. V vasi Vestbygda sva odkrila lepo brezplačno počivališče z elektriko, vodo, wc in tušem, vendar sva bila za počitek prezgodna. Svetilnik je na samem rtu severnega morja in je zelo lep. Ob povratku na E 39 sva naletela na zaporo ceste 465 preko Sande, obvoz je bil preko Sandvikdala po gozdni cesti ca 10 km, na srečo brez prometa v nasprotno smer. Pridružil se nama je še starejši par iz Nemčije, ki sta prav tako zatavala in slepo vozla za nama. Po 15 km sva pri Flekkefjordu ponovno zavila z glavne ceste na obalno cesto proti Egersundu. V Flekkefjordu sva si ogledala cerkev, ki je posebna, saj je osmerokotne oblike. Pokrajina v nadaljevanju je bila fantastična. Okrogli granitni bloki spominjajo na izven zemeljsko pokrajino. Cesta se neprestano spušča in vzpenja in nudi prekrasne poglede. Od Egersunda naprej pa je svet popolnoma drugačen, kot bi bili na drugem planetu. Nizka pokrajina, obdelana polja, vasi.... Pri Sandnesu sva zavila proti Hogsfjordu in trajektu iz Lauvika v Oanes. Prevoz je bil drag – 182 nok za camper preko 6 m. Po 10 km sva prišla v kamp Preikestolen. Pred tem sva sicer obvozila večji teritorij, vendar so bili na tem »turističnem« delu vsi izhodi pod rampo, vrhnje parkirišče pa prav tako in s prepovedjo parkiranja od 22 do 6 ure. Cena je bila kar zabeljena – 300 nok. Klepet in kozarček je trajal do polnoči. Končno tuš in počitek.

Prevoženih 335 km, skupaj 2.206 km
Camp Preikestolen: N 58° 59' 54,2" / E 06° 05' 35,1"

5. dan Preikestolen

Po zajtrku sva se s kamperjem odpravila na izhodišče. Jutro je bilo megleno, v hrib sva se odpravila šele ob 10,30. Na žalost se je pred nama vsulo 6 avtobusov Špancev - starih, mladih, obutih od lahih supergic za mesto do jahaških škornjev. Temu primerno so se ubijali po gladkih skalah, s katerimi je vrhunsko tlakovana celotna pot. Potrudila sva se prehiteti vso množico, kar naju je stalo veliko energije, na vrhu pa si poplačan za vse. Skala je popolnoma ravna, pod njo 600 m prepad do fjorda. Ljudje se po trebuhu plazijo do roba in gledajo v globino. Le nekaj junakov nas je sedelo na robu in bingljalo z nogami v globino. Tudi sonce nas je pozdravilo in pokazalo naklonjenost. Po dobri uri sva jo mahnila v dolino, bežala sva pred španskim stampedom. Pot, ki je predvidena 2,5 ure v eno smer, sva opravila v 1,5 ure. Izlet je bil nepozaben. Na izhodišču sva pojedla hitro kosilo, nakar sva nadaljevala pot nazaj na trajekt v Oanes. To pot mi je celo uspelo prelisičiti plačilnega, da je camper dolg le 6 m in sem plačal namesto 182 le 89 nok. Po izkrcanju sva zavila na stransko cesto 516 in se po nekaj kilometrih ustavila ob jezeru v kraju Brevik. Naletela sva na prijaznega domačina, ki nama je dal veliko koristnih nasvetov, med drugim tudi za prostor ob jezeru in za romantično prenočevanje. Privoščila sva si sprehod ob jezeru, opazovala štiri domačine, ki so se na veslanje odpravili šele ob 20,30 in se vrnili šele ob 24 h, in se odpravila na počitek.

Prevoženih 38 km,
P Brevik: N 58° 53' 09,2" / E 05° 51' 05,8"

6. dan
Stavanger

Ob 9 uri sva potrebovala uro vožnje do mesta Stavanger. Usedla sva se na kolo in se potepla po mestu. Raziskovanje s kolesom je super. V relativno kratkem času dobiš okvirni vtis in najdeš najbolj zanimive predele, zakleneš kolo in nadaljuješ peš. Mesto je lepo, nepozaben je stari del mesta – prelepe, male bele hiške, okrašene s cvetjem na vhodih, oknih, prelepi vrtovi in bujno zelenje. Cveti vse tako bogato, rododendrom krasi vso Norveško. V mestu je bil sejem kulinarike. Na klopici v parku sva si privoščila piščančji kari s pečenim krompirčkom po provansalsko. Bilo je slastno. Vreme je bilo prijazno, brez dežja. To je za Norveško več kot super. Popoldne sva nadaljevala po E 39 do Mortavika, čez 6 km dolg tunel pod morjem. Kar tesnoben občutek. Cesta se strmo spušča, na sredini ti ponudijo podatek, da si 255 m pod morsk gladino, potem gas in navkreber še drugo polovico podvodne poti. Pa še en tak tunek, le 4 km in 133 m pod gladino. Ob 16 h sva se vkrcala na trajekt in se pol ure peljala do Arsvagena ter dalje proti mestu Haugesund. Ustavila sva se, vendar hitro nadaljevala po lokalni cesti 47. V mestu Sveio sva opazila odcep za golf igrišče. Zavila sva tja, da si ga ogledava. Narava fantastična, mir, novo naselje lesenih bungalovov, nekaj hišk in golfišče z 18 luknjami. Zamikalo naju je, da bi tu ostala in prespala. Ker se še nisva navadila, da na Norveškem lahko povsod brez problema ustaviš in prespiš, sva šla v recepcijo in vprašala za dovoljenje. Seveda ni problem, le če hočeva še elektriko in še kaj, bi bilo malo težje, so prijazno odgovorili. Sprehodila sva se še po delu golfišča, ki je res lepo.

Prevoženih 144 km,
P Sveio: N 59° 33' 07,8" / E 05° 21' 57,7"

7. dan

Otoki Bomlo, Goddo...

Ob 9.30 sva nadaljevala pot proti Bergnu po E39. Zopet tunnel pod morjem pri Valevagu - 8 km in 260 m pod vodo. Greva na otok Bomblo kolesarit od Svortlanda po petih otokih, ki so povezani z dolgimi in visokimi mostovi do zadnjega otoka Gisoya. Ko sem se v Indre Haviku pozanimal za pot so me vprašali, če sva pripravljena za ta podvig. Res ni bilo lahko, pot se je strmo spuščala in še bolj dvigovala, med vsakim otokom je bil visok most. Pot je čudovita, poteka ob Selsfjordu in nudi čudovite poglede, tako od vodne gladine kot z višine. V zadnji vasi Brandasund sva šla med ribiče. En deda je imel trgovino z vsem kar potrebuješ – špangice, metle, trnke, porcelan. Ko sva vprašala za kavo, je najprej obesil listek s ceno, potem jo je šel skuhat. Kupila sva tudi trnke za ribiško palico. Potem je prišel dedkov nečak in se pohvalil z ulovom. Ker sva bila s kolesom sva kupila najmanjšo ribo, ki je tehtala sigurno 2 kg. Takoj je odsekal glavo, jo očistil in prodal za manj kot 3 evre. Ribi rečejo torsk, kasneje na internetu ugotoviva, da je to polenovka. Zataknila sva jo na prtljažnik in nazaj po hribovskih in dolincah. V mestu sva opravila še nakup zelenjave in krompirja za k ribi. 50 km pred Bergnom sva se ustavila v kampu v Bortveitu. To je ribiški kamp, večina so Nemci. Sploh jih ne zanima Norveška, samo ribe. Imajo zamrzovalnike, filirajo, dajejo v vakuumske vrečke in na led. Prijazen ribič nama je pokazal prijeme za filiranje in uspela sva ribo izluščiti od kosti in kože. Krompirček z maslom in fileji na žaru – božansko za pozno večerjo.

Prevoženih 98 km, kolo 48 km

Camp Langenuen : N 59° 54' 03,1" / E 05° 30' 30,2" - 190 nok

8. dan Bergen

Zjutraj sva opravila generalno čiščenje camperja in ob 10.30 odrinila. Ribolov je odpadel. Mudilo se nama je proti Bergnu, saj se je kazalo toplo sonce, ki je prav za Bergen skoraj čudež. V Sandvikvaku sva se vkrcala na trajekt do Halhjema, vožnje $\frac{3}{4}$ ure. Za nama je že 2.500 km in 37 ur vožnje, pa seveda številni trajekti, ki pridno praznijo kupček norveških kron! Ko sva se približevala Bergnu, je bilo čutiti, da gre za večje mesto. Arhitektura na Norveškem je enostavna, lična in zelo urejena – po večini lepe, pretežno bele (tudi temno rdeče in modre) lesene hiše, obdane s cvetličnimi lončki in zelenimi cvetočimi vrtovi. Tudi ljudje so mirni, urejeni, pošteni in ustrezljivi. V manjših mestih so bila kolesa naslonjena, brez ključavnic. Pri nas pa obvezna oprema kolesa. V Bergen sva prišla ob 12.15. Poiskala sva PZA v središču mesta. Po malici sva se s kolesi odpravila v center. Najprej na ribjo tržnico, ki ponuja vse mogoče ribe, rake, kaviar....ni da ni. Ogledala sva si stari del mesta, ki je cukrček, vendar z drugačnim utripom kot v manjših mestih. Obiskala sva katedralo in пристanišče, ki je gostilo dve veliki križarki, katerih gostje so preplavili mesto. Mesto sva si nato ogledala še s kolesom. Ni tako utrudljivo in časovno si v prednosti. Končno sva slišala tudi prvo slovensko besedo. Razveselila sva se srečanja z dvema mlajšima paroma z Gorenjske. Malo smo poklepetali, potem sva odkolesarila še malo po parku in domov. Za večerjo je bil prebranac, pečena paprika in kranjska klobasa. Tudi Union se je prilegel. Še ob 23 h je svetilo sonce

Prevoženih 59 km, skupaj 2.502 km; 16 km kolo po mestu

PZA Bergen Bobil center : N 60° 22' 57,3" / E 05° 19' 03,3" - 250 nok

9. dan
Lavik – Forde

Na pot sva se odpravila ob 8.30. Sijalo je sonce. Prevozila sva veliko mostov in tunelov, usmerila sva se proti notranjosti i v hribe. Smer trajekt Ytre Oppedal – Lavik, še vedno po E39. Okolica je podobna Pokljuki, v daljavi so še pobejeni hribi, 453 m višinske, 12° C. Sneg naju je razveselil, šla sva se kepat. V nadaljevanju poti sva obvozila mnoga jezera, fjorde s školjčiči, pa seveda tunele in tunele. Peljala sva se mimo smučarska središča Matreja do trajekta, ki naju je ob 12h pripeljal v Lavik. Naredila sva postanek in si ogledala mesto z lepo cerkvico. Še vedno je sončno. Zavila sva z glavne ceste na c. 607 proti Afjorden, kjer sva v kraju Soerbovåg parkirala, pomalicala in izvlekla kolesa. Prekolesarila sva 50 km krog do rta Eina. Ker nisva vzela s seboj ribiške palice, sva ves čas spraševala v ribiških zaselkih po ribah. Uspelo nama je tik pred povratkom, ko sva v zakotnem zalivu naletela na skupino 6 ribičev, ki so filirali bogat dnevni ulov in ga skladiščili v zmrzovalnik, nameščen v kombi. Nagovorila sva jih po angleško, da bi rada kupila ribe, nein, nein .. smeh, potem pa enaka konverzacija po nemško, in dobila sva v dar 4 velike fileje seelaksa. Pot sva nadaljevala preko Hellevika in Dala po c. 57 do mesta Forde in naprej zopet po E39, kjer sva začela iskati prenočišče. Po eni uri je bil trud poplačan, ob jezeru Jolstravatnet, pred krajem Sanddal, sva se ustavila na lepem parkirišču za vzorčno vas Astruptunet. Ura je bila že 22, sonce je bilo še vedno visoko. Noč je bila mirna, prvi avto je mimo pripeljal šele zjutraj.

Prevoženih 294 km, 56 km kolo
P Astruptunet : N 61° 30' 45,8" / E 06° 18' 23,4"

10. dan
Geirainger

Jutro je bilo oblačno, 13°C. Ob 9 uri sva odpotovala proti enemu najatraktivnejših fjordov - Geirainger. Pri mestu Skei sva bila zopet na E39 do Byrkjelo, kjer sva zavila desno na c.60 in ob Innvikfjordu do mesta Stryn. Tu sva nadaljevala po c.15 preko 5 dolgih tunnelov (od 2,5 do 4,5 km) na 832 m nadmorske višine, mimo prelepih slapov in jezer. Ceste so bile ozke, vendar z malo prometa in obdane z izogibališči. 25 km pred ciljem sva zavila na c. 63 proti prelazu Djupvass. Na višini 1025 m sva naletena na prvo oviro – potekal je 21 kilometrski tekaški in kolesarski maraton rekreativcev na 1.500 m v 9% klanec . Kljub rahlemu dežju je bilo preko 800 kolesarjev in 400 tekačev. Parkirala sva v mestu in odšla na križarjenje s trajektom po fjordu do Hellesylta. Geiranger v dolžino meri 16 kilometrov, morje sega tudi do 260 metrov globoko, do odprtega morja pa je 85 kilometrov. Plovba je bila čudovita, posijalo je celo sonce. Martinčkali smo se na palubi, fjord se je stalno zapiral in odpiral v novo vijugo, z obeh strani so bili atraktivni slapovi, nekateri visoki preko 1.000 m, kot npr. Pet sester in Snubec. Pot tja in nazaj je trajala 3 ure. Po 17 uri sva nadaljevala proti trajektu v kraju Eidsdal. 7 km pred trajektom sva ob jezeru Eidsvatnet opazila Gorence, ki sva jih spoznala v Bergnu. Povabili so naju, da se jim pridruživa. Za večerjo sva spekla najine fileje in krompirček. Nato smo poklepetali in si izmenjali vtise. Za razliko od naju so potovali bolj po celini in veliko hribolazili. Kmalu je bila polnoč, kar pa nas ob »trdem dnevu« ni hudo motilo.

Prevoženih 186 km, skupaj 3.015 km;
P Veiberg : Garmin mi ni dal koordinat

11. dan
Trollpas – Molde

Zjutraj je rahlo deževalo, poslovili smo in ob 9 uri sva nadaljevala pot proti trajektu Leidsdal – Linge, še vedno po c. 63 proti Trollpasu (Trollstigen). Med potjo sva si ogledala slapove in sotesko Gudbrandsjuvet. S te strani je pot sicer lepa, najlepše pa te čaka na vrhu s pogledom na cesto, ki se dviga z druge strani. Plato je turistično oskrbovan, z informacijskim centrom in razglednimi ploščadmi. Lep je pogled na serpentine, pokrajino, na mogočne slapove. Po ogledu sva se pospela še par sto metrov višje, potem pa v dolino po prelepi serpentinasti cesti proti Andalsnesu, ki ga je nedelja povsem izpraznila. V Afarnesu sva se vkrcala na trajekt in si dobro skrajšala pot v Molde. Poskušala dobiti informacije za trajektne povezave za otoke, ki bi jih rada prekolesatila, vendar je bil Infopoint zaprt. Bila je pač nedelja. Počutil sem se zelo domače. Ogledala sva si mesto, izmenjala vodo in po c. 662 proti Hollingenu. Iskala sva primeren camp in šla pogledat tudi Hollingsholmen, trajektno luko za otok Gossa. Našla sva idealen prostor za več dnevni počitek v kotu parkirišča, poleg je bil WC z vročo vodo in pomol za ribiče. Opravila sva žehto kolesarskih oblek in ostalega perila. Za kosilo sva si privoščila žrebičkove zrezke in dušeno zelenjavo s krompirjem. Pričelo je rahlo deževati, vreme je postajalo nestanovitno. Poklepetal sem s kolesarji, ki so se vrnili z otokov. Pohvalili so pot na Gosso in ostale otoke. Trajekt je prihajal na uro, kar naju je motilo le prve tri ure, med nakladalnim časom pa sva imela brezplačen priklop na njihov internet.

Prevoženih 150 km,
P trajektna luka Hollingsholmen: brez koordinat

12. dan

Gossa

Po planu bi morala danes na štiridnevno potepanje s kolesi po otokih, nato do Buda in preko Atlanske ceste nazaj. Plan s tiskano publikacijo in vsemi podatki o možnih prenočevanjih sem dobil preko spleta. Pripravila sva potovalni torbi za kolo, spalke, kuhalniček, menažko, Knorr juhe in ostale nujne potrebščine. Vendar je bil že zjutraj dež in težki oblaki. Vreme se je obračalo na slabše, zato sva se odločila za enodnevna kolesarjenja. Ob 10 uri se je dež umiril in odšla sva s trajektom na otok Gossa. Vzela sva desni krog do rta Rindaroya. Otok je lep, v soncu bi bil še lepši. Cesta vijuga ob zalivih, se dviga in spušča, zaselki so takorekoč brez ljudi. Prometa ni, razen prvi del, kjer so številna skladišča. Sva vsaj videla, zakaj vozi na otok toliko kamionov. Krajši naliv sva prevedrila v nakupovalnem centru v Aukri, kjer sva popila kavo iz avtomata. Ob 15,30 sva imela povratni trajekt, ki sva ga ulovila v rahlem dežju. Preostanek dneva se je izmenjeval dež in oblačnost, idealno za prenos slik na računalnik, urejanje zapiskov, načrtovanje novih poti, večerjo ob normalni uri in počitek.

Prevoženih 42 km s kolesom

P trajektna luka Hollingsholmen

13. dan

S kolesom po 10 otokih

Danes je bil v načrtu osrednji del omenjene kolesarske poti preko 10 otokov. Včeraj sem natančno preštudiral urnik trajektov, kar je pomembno, da ne ostaneš nekje vmes. S kolesi sva šla na trajekt ob 8h. Zjutraj je še rahlo deževalo, vendar sva to ignorirala. Pomagalo je, saj se je zjasnilo, močno pa je pihal veter in delal težave pri kolesarjenju. Bilo je pičlih 12 stopinj. Najprej sva prekolesarila Gosso po kratki strani do trajekta v Smage. Nato s trajektom na Orta, Sandoy, s kolesom po Ona in Husoy, s trajektom na Finoy, s kolesom na Haroy, s trajektom na Dryna, s kolesom na Midoy in Otroy ter s trajektom iz Jenset na celino v Nulneset. Nato še 8 km do najine trajektne luke. Kolesarjenje je bilo nagrajeno z razgibano vožnjo, narava je nepopisno lepa, vsi otoki, zalivčki, svetilniki, vasi in tipične hiše – še bolj naravne kot na celini – so bile izkušnja par excellence. Na Oni sva se povzpela do zadnjega svetilnika »pred Ameriko«, obiskala sva keramično delavnico, pokukala v vsak košček vasice in po 50 minutah naprej. Časa med trajeti je bilo malo, vendar za majhne otočke dovolj. Na celino sva se vrnila ob 7 uri zvečer, do 8 sva bila nazaj do Camperja. V 12 urah sva naredila 79 km. Po tuširanju in večerji sva sicer razmišljala o preseliti v Molde na PZA, a nama je bilo tu čisto domače in sva premik prestavila na naslednji dan.

Prevoženih 79 km s kolesom

P trajektna luka Hollingsholmen

14 dan

Atlantska cesta – Orhanger

Ob 9 uri sva zapustila najino trajektno lukó in se odpravila v Molde na krajši sprehod in nujne nakupe kruha, zelenjave in mesa. Na camperju sva naredila higijenski servis na camper postaji in ob 11 uri odrinila proti Atlantski cesti. Izbrala sva cesto št. 64 proti Eide. Žal je zopet deževalo. Bolj sva se približevala temu biseru, bolj je lilo. Prevoz te ceste sva načrtovala s kolesom (8 km), pa ni šlo – škoda. Seveda sva jo pofotkala z vseh mogočih kotov. Pot sva nadaljevala v Kristjansund. Pričakovala sva več od mesta, bilo je ogromno trgovin, nima pa nekega jedra. Po dveh urah pohajanja sva si v kiosku privoščila nacionalno jed – po starem receptu skuhan pire krompirček, prelit z različnimi dressingi. Bil je odličen. Dotankala sva do vrha na neki zakotni pumpi in se odpravila dalje. V načrtu sva imela še kolesarjenje po otoku Smola, zato sva izbrala c. 680 s trajetom do Leirvaga in dalje ob fjordu Trondheimsleila, po katerem plujejo ladje proti Trondheimu. Ob 18,30 sva prispela do Kyrksateroraa, naredila manjši sprehod in dalje po E 39 do Orkangerja, kjer sva se preusmerila na lokalno cesto 708 in pričela iskati mesto za prenočevanje. 20 km pred Trondheimom sva se ob 21 uri zatekla v ribiško marino Borsa, kjer so nama z veseljem dovolili bivanje. Milojka je dobila napad ribolovljenja, dobila natančne napotke od lokalnega ribiča, kako se priveže ribico, kako in kam se meče itd, vendar razen izgube trnka ni bilo rezultata. Ura je bila že 24 in šla sva spat z načrtom, da jutraj poiskusi znova.

Prevoženih 311 km,

P marina Borsa: N 63° 19' 51,9" / E 10° 04' 17,5"

15. dan
Trondheim

Ob 6 uri je Milojka ponovno preizkusila ribiško srečo, vendar razen izgubljene ribice ni bilo sreče. Po zajtrku sva ob 9,30 odrinila naprej. Sijalo je sonce, kazal se je lep dan. Ob 10h sva prišla v Trondheim in takoj na periferiji naletela na naše »sopotnike«. Odpravili smo se v mesto, midva s kolesi, oni peš. Trondheim je lepo mesto, je sedež evangeličanske škofije in skoraj tisoč let kraj kronanja norveških kraljev. V mestu, ki ga je osnoval leta 977 Olaf Triggvasson z imenom *Nidaros* stoji *Nidarosdomen*, največja gotska katedrala v Skandinaviji. Katedralo so gradili od 11. do 13. Stoletja. Ogled katedrale, ki je že od zunaj zelo mogočna, naju je navdušil. Skrivoma sva naredila celo nekaj fotk. Nad mestom stoji trdnjava *Kristiansen* zgrajena 1682, s čudovitim razgledom na mesto in okolico. Po kolesarskem ogledu mesta sva si v starem delu mesta ogledala пристanišče in boemsko četrt, kjer sva popila kavico med martinčkanjem v kratkih rokavih. Med dilemo, ali ostati še kakšen dan ali ne, sva se ob 17h odpravila dalje. Med vožnjo občudujeva odtenke zelenih barv, travniki so prelepi in neskončni, zlatice se svetijo kot reflektorji. Vozila sva se po E 6 proti Oppdalu kjer sva naredila postanek. Ob poti je veliko kampov, v ozadju zasneženi hribi s smučišči. Ura je bila že 21, ko sva se ustavila v mestecu Hundorp, ob športnem igrišču. Bila sva utrujena in lačna, po zrezkih iz piščančjih filejev in skledi zelene solate se je prilegel tribanski refošk. Parking si bova zapomnila tudi, ker me je pičil prvi in zadnji komar na Norveškem.

Prevoženih 332 km,
P Hundorp: N 61° 33' 14,6" / E 9° 56' 15,0"

16. dan
Lillehamer, Oslo

Ob 9h odrineva. Malo je bilo oblačno, vendar bogatih 13 stopinj. Hitiva proti Lillehamerju, ves čas ob reki Mjosa. Sledijo Dombas, Otta, povsod narediva kratek obvoz. Pot je obdana z visokimi hribi in gozdovi, ki se zrcalijo v reki. Ob 10h prispeva v Lillehamer, se sparkirava in na kolo. Najprej sva se odpravila na ogled muzeja na prostem Maihaugen, kjer so preseljene hiše in cerkvice od leta 1830 pa do danes. Nisva mogla prenehati s slikanjem hiš in poraslih streh. Po muzeju sva raziskovala skoraj tri ure. Obiskala sva šolo, lekarno, železniško postajo, trgovine, nato s kolesom v center. Sprehodila sva se po strogem centru, zaprtem za promet. Bil je tržni dan in na stojnicah so ponujali vse, kar so kitajci navlekli, skupaj s turško robo. Videla sva samo eno trgovinico s tradicionalnimi izdelki. Vsedla sva se pred ličen lokal in opazovala mimoidočo reko ljudi. Nato sva pospravila kolesa in se odpeljala do skakalnic. S sedežnico se lahko pelješ na vrh, se podaš še naprej, kakor so naredili naši Gorenjci, katerih camperja sva našla ob vznožju. Pustila sva jim pozdravčke za brisalcem in odpotovala naprej. Malo pred Oslom sva dosegla prevoženih 4.000 km in ca 70 ur vožnje. V Oslo sva prispela malo pred osmo. Šla sva na PZA v marino, se priključila na elektriko, zajahala kolesa in odbrzela v 4 km oddaljenen center. Mesto je veliko, lepa katedrala, mestna hiša, trdnjava, пристanišče. Tu bova še jutri, zato sva si privoščila počitek v nekem pubu in pila nesramno drago pivo. Ob opazovanju mimoidočih sta dve urici hitro minili.

Prevoženih 270 km,
PZA Marina Sjolist Skayen: N 59° 55' 05,6" / E 10° 40' 33,6" - 200 nok

17. dan
Oslo, Švedska

Ponoči je kar deževalo, zjutraj oblačno...se nama ne mudi. Ob 10 h na kolo in v mesto. Ogledala sva si kraljevo rezidenco, parlament, muzej, Nobelov mirovni center in Vigelandov park skulptur. Nisva dobila vtisa, da Oslo leži ob 343 jezerih. Veselila sva se ribje tržnice, ki naj bi bila na ladji v pristanišču, vendar je ta dan ni bilo. Sprehodila sva se po ožjem centru in peš coni, zatem še enkrat obkolesarila križem in počez ter se vrnila na PZA. Spokala sva in se s camperjem odpeljala v Kon Tiki Heyerdalov muzej, kjer so razstavljeni splavi, s katerimi so ekspedicije iz Peruja v treh mesecih dosegle Polinezijo. Neverjetna pustolovščina. Iz Osla sva odpeljala ob 15h. Do Goeteborga je ca 260 km. Norveško sva zapustila ob 16h. V Svinesundu – meja med Norveško in Švedsko - sva opravila še nakupe hrane in daril ter nafte ter zavila še v McDonald's. Nadaljevala sva pot proti Goeteborgu in planirala še do Varberga, kjer naj bi bil iz potopisov primeren prostor za spanje. Malo prej sva zavila z avtoceste proti morju in kmalu v kraju Frillesas našla parkirni travnik, z wc in že kar nekaj camperji. Prijazni Šved se je komaj primajal do naju, nekako razložil, da sva dobrodošla, tik za tem pa vrašal, če imava kaj vodke. Dečki se za konec tedna pripeljejo z ogromnimi kamperji, sparkirajo in ga žingajo. Skuhala sva Knorr domačo govejo juhco, malo ptičjega futra, pa še kozarček Oplotničarja ob fuzbalu. Sva že premaknjena na jug, ob 22.30 ni več sonca, samo svetlo je, 14°C.

Prevoženih 360 km, kolo po Oslu 28 km oba dneva
P Frillesas: N 57.34242 / E 12.13058

18. dan

Malmö, Kopenhagen

Odhod ob 9.30. Ker je bolj oblačno, vetrovno in se pripravlja k dežju, greva na avtocesto in nazaj v ribiško mesto Verberg. Velike ribiške ladje ponujajo ribolov. Vkrcaš se, te odpeljejo na odprto in z ladje ribariš s palico. Tu bi gotovo kaj ujela.... Na reklamnem plakatu so lovili ribe za pol mene. Mesto ima grad in obzidje z muzejem, lep kopališki objekt, na obali je center za kajtanje. Po eni uri ogledov sva šla naprej. Ob cesti je veliko golf igrišč. Srečujeva tudi več vetrnic. V nasprotno stran se vozi camper za camperjem in prikoličarji. Pričelo je deževati, dež naju je spremljal vso pot. Sama pot je bolj dolgočasna. Šla sva mimo Helsingborga, kjer sva že bila že pred 38 leti bi se lahko vkrcala na trajekt za Dansko, vendar nadaljujeva v Malmö, kjer naju čaka 16 km dolg most s tunelom, ki te pripelje na Dansko v København. V Malmö sva se sprehodila po mestu, malo prešnofala, imajo lepo železniško postajo, cerkev, kraljevo palačo, druge znamenitosti. Lakota naju je potegnila v lokal Mini mondo na dobro pico. Mesto ni veliko, pa tudi vreme nama ni privoščilo resnejšega pregleda. Prečkala sva ožino na Dansko preko mostu in tunela. Tunelnina je bila kar zasoljena – 780 sek ali 85 eur. Škoda da je lilo, ker mora biti prevoz v lepšem vremenu še bolj veličasten. V predmestju Kobenhavna sva našla kar simpatičen prostor ob marini, deževalo je in hudo pihalo. Sparkirala sva in si pred spanjem ogledala nogomet Italija-Anglija. Noč je bila mirna, tudi dež se je unesel.

Prevoženih 298 km,

P marina Sundbyoster (Kopenhagen): N 55° 39' 51,6" / E 12° 37' 50,6"

19. dan
Kopenhagen

Po zajtrku ob 9.30 sva se premaknila v mesto Kopenhagen na PZA - parkirišče, elektrika, wc, tuš, internet. Čuvaj je bil zelo ljubezniv in nama dal napotke za v mesto. Ker je tu pa tam deževalo nisva hotela s kolesom. Ob 11h sva šla z vodnim busom v mesto. Ob vstopu bi morala imeti že kupljene vozovnice, tako, da sva morala ignorirati avtomat. Bus je kot majhen trajekt, spredaj spusti rampo za vhod in izhod. Verjetno bi bilo bolj nerodno, če bi prišla na barko kontrola. Vreme nama je kar služilo, občasno se je prikazalo celo sonce. Ogledala sva si pristanišče Nyhavn, stavbo renesančne borze, dvorec Christiansborg, kraljevo rezidenco Amalienborg, staro univerzo in mestno hišo. Mesto je lepo, tudi moderne zgradbe. Fussgangerica je dolga, polna ljudi in seveda trgovin. Vse pa je seveda dražje. Majhne trgovinice so zelo lične, posebno tiste z dragim darilnim programom. Nakupovalne napade sva pustila v stran, tu pa tam sva občudovala danski design. Šla sva v zabaviščni park Tivoli in se slikala pred japonskim paviljonom, kar sva naredila že pred 38 leti. Po 5 urah pohajanja sva bila že malo utrujena, odločila sva se odpeketati domov. Začelo je deževati, zato sva se zatekla pod streho mestnega muzeja. Ljudje mirno kolesarijo in ne trzajo, ko začne deževati. Vajeni so takih plovic. Ker je ladja kasnila, sva se odločila odkorakati peš. Po pol ure hitre hoje sva bila nazaj ter si pripravila kočerjo. Zopet je pričelo deževati, to je tu itak stalnica. Vreme ni tipično za ta čas, moralo bi biti bolj suho in topleje.

Prevoženih 14 km,
PZA Kopenhagen: N 55° 39' 35,6" / E 12° 33' 32,2"; 250 DKK

20. dan

Kopenhagen, Salzhausen

Na kolo sva šla ob 10 uri in šla v Kopenhagen. Sedaj sva imela selitvene kapacitete - kolo. Promet je urejen, kolesar je enakovreden udeleženec v prometu. Kolesarske poti so široke, na veliko se prevažajo s kolesi, veliko je koles z vozički, ki so priklopljeni spredaj. Tudi kolesarski parkirni prostori so v dva nadstropja, železne konstrukcije. Ponovno sva si ogledala mesto – palačo Rosenborg z vrtovi, Charlottenborg, Marmorno cerkev, opero, obvezno sva se slikala ob morski deklici. Kar nekaj časa sva spraševala, da sva našla Kristijanijo, hipijevsko mesto. Pričakovala sva bolj urejeno sceno in veselejši predel. Prebivalci delajo vse mogoče – prodajajo očiščeno staro robo, obleke v »prodajalni« so nametane kar na kup pod platnenim nadstreškom. Vse je porisano z grafiti, koles z vozički in navadnih kolikor hočeš. Naletela sva tudi na področje, kjer na majhnih stojnicah kot kokice ali sladoled prodajajo jointe. Opozorili so naju, da ni zaželeno fotografiranje, kljub temu sva to skrivoma počela med pitjem kave v osrednjem pubu. Vse je izgledalo zanikrno. Na pirček sva se usedla ob kanalu Nyhavn in ogledovala mimoidoče. Ob 16 uri sva popedenala Terryja in se odpravila na pot. Dansko sva zapustila s trajektom iz Rodbyja v Puttgarten in že sva nazaj v Nemčiji. Najprej preko Lubecka in Hamburga. Bilo je zelo vetrovno, omejitve hitrosti, čez mostove naju je kar predstavljalo. Imava že 5.000 km in ca 85 ur vožnje. Končno ob 21.45 Salzhausen, kjer so že 4 kamperji. Ob 22.30 se je že celo malo stemnilo. Noč je bila mirna.

Prevoženih 358 km, skupaj 5.102 km, ca 85 ur vožnje

PZA Salzhausen: N 53° 13' 18,0" / E 10° 10' 43,4"; brezplačno, elekrika 0,50 eur

21. dan

Goetingen, Dettelbach

Ob 9h odhod, zopet malo dežja, zunaj ubogih 10° C. Ob 12h sva se ustavila v Goetingenu. 3 ure sva raziskovala mesto. Ustavila sva se izven mesta, kolo..... Mesto je lepo, urejeno, lepe cerkve, stare ohranjene hiše, seveda tudi nakupovalna peš zona ni manjkala. Ob 15.30 sva se vrnila na avtocesto in proti Kasslu in Wurzburgu do Dettelbacha, kjer sva prvič prenočila. Če bo jutri vreme prijazno, greva na kolesarki izlet do Wurzburga. Vreme je nepredvidljivo. Sonce in čez 5 minut fronta. Pot do Dettelbacha je bila dolga in zelo utrudljiva. Neskončne kolone tovornjakov in tovornjakov v obe smeri - kar zastrašujoče. Končno sva prispela v Dettelbach in se kot domačina sparkirala. Prilegla se je kranjska klobasa, fižol, solata in poslednji ostanki Union piva. Uživala sva ob pogledu na rečno ladjo, ki je elegantno rezala valove, gosti pa v salonu kramljali ob poslušanju klavirskega recitala. Zvečer sva se odpravila v mesto na pivo, ki je bilo zadnjič tako živahno, polno radosti in sproščenosti. Kaj naredi praznik vina. Tokrat je bilo pusto, večina gostiln je bilo že zaprtih. Komaj sva našla eno lokalno »pivnico«, kjer so domačini in par turistov gledali nogomet med Portugalsko in Španijo. Kmalu sva se odpravila na počitek.

Prevoženih 505 km, skupaj 5.607 km,
PZA Dettelbach

22. dan
Wurtzburg, Prien

Zjutraj je kazalo slabo, zato sva že pakirala za odhod proti Avstriji. Vendar se je zjasnilo in odkolesarila sva proti Wurzburgu. Prelepa kolesarska pot – ob neskočnih poljih pšenice, ajde, žita, trte...prava pravljica. Tudi klance sva lažje premagovala, tako je bilo lepo. Mesto je prelepo, krasne cerkve, grad, stari most, palače. Amerikanci so leta 1945 bombardirali celo mesto in ga požgali, a so ga po vojni kompletno obnovili. Lep izlet, naredila sva 45 km in se vrnila ob 15h. Hitri špageti in ob 17h proti Nurembergu, Ingolstadu, Muenchnu v Prien (ob Chiemsee). V kamp sva prispela ob 20.30, ravno, ko so Španci Nemcem zabili prvi gol. Ko so jim zabili še drugega, je bilo vzdušje zelo klavрно, kopalnice pa prazne. Po obvezni toaleti in hitri večerji sva že delala načrte za jutrišnji kolesarski obvoz jezera.

Prevoženih 365 km; kolo 45 km, skupaj kolo 368 km
Camp Hofbauer Prien, N 47° 50' 18,1" / E 12° 21' 04,7", 21 eur

23. dan
Ljubljana

Zjutraj ob 7,30 je bilo še oblačno, malo po 8h se je popolnoma stemnilo in vtilo kot za stavo. Vremenska napoved za danes in jutri je bila slaba, dež in težki oblaki. Ideja o sončnem kolesarjenju ob jezeru, kjer smo pred leti preživeli čudovit kolesarski teden, je plahnela iz minute v minuto. Še dobro, da sva camp plačala takoj ob 7 zjutraj. Med potjo nazaj smo bolj plavali kot vozili, osebni avtomobili so se ustavljali na počivališčih in pumpah, vozili so le kamijoni in kombiji. Po dveh urah smo fronto pustili za seboj, gledali smo jo le v vzratnem ogledalu in bežali pred njo. V Ljubljano sva prispela ob 12,30 – v sončku, kot da sva si ga zaslužila.

Prevoženih 336 km; skupaj 6.308 km

Zaključna misel

Norveška je obljubljen dežela za skoraj vsakega avtodomaša, nek preizkusni kamen za oddaljeno destinacijo, hkrati pa dežela in njene čudovite pokrajine vabijo vse, ki bi radi doživeli njeno čarobnost. Posebej vabi Nordcapp, vendar glede na to, da je oddaljen od Trondheima še več kot 1.600 km v vsako smer in dejstvo, da sva pred leti že potovala do Narvika, se za to pot nisva odločila. »Južni krog«, za katerega sva se odločila, nudi obilo lepot in doživetij, ki si jih lahko ob omejenem času ogledaš le površno. Ostalo je še ogromno biserov predvsem v notranjosti dežele, ki si jih bomo ogledali ob naslednjem obisku.

Za gorivo sva porabila 886 evro, za trajekte 643 evro, za campe in PZA 153 evro, za tunele, cestnine, parkirnine in ostale malenkosti 328 evrov – skupaj 2.100 evrov. Hrana in pijača v glavnem od doma.

Milojka in Damjan Švara, Ljubljana